

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

भाग १

आज मी एक ४३ वर्षांचा विवाहित गृहस्थ असून माझ्या लग्नाला सतरा वर्षे झाली आहेत. पण माझ्या लक्षात एक गोष्ट आली की आज जरी माझ्या लग्नाला इतका काळ लोटला असला व 'सेक्स' जरी माझ्यासाठी नवा नसला तरी इतर सर्वसाधारण पुरुषांप्रमाणे मलाही 'झवाड्या' गोष्टी वाचायला आवडतात व त्यातल्यात्यात मला आपल्या 'ग्रुप' वरच्या लेखकांनी लिहिलेल्या 'इंसेस्ट' गोष्टींपैकी 'बहिणीबरोबर सेक्स'च्या गोष्टी आवर्जून आवडतात... स्पेशली 'सागर'च्या कथा तर मी पन्नास-पन्नास वेळा वाचून काढल्या आहेत. मीही 'सर्वसाधारण' पुरुषांप्रमाणेच माझ्या (मोनोटोनस) 'सेक्स-लाईफ'मध्ये 'एक्साईटमेंट' म्हणून बऱ्याचदा बायकोबरोबर सेक्स करतांना माझी मावसबहिण 'विभा' बरोबर सेक्स करत असल्याची कल्पना करतो कारण त्यामुळे मला सेक्स 'रुटीन' वाटत नाही व त्या नुसत्या 'आयडिया' मुळेही मला 'हुरूप' येतो तो वेगळाच.

विभा माझी मावसबहिण असून ती माझ्यापेक्षा ४ वर्षांनी लहान आहे. मला ती अगदी माझ्या लहानपणापासून आवडायची कारण एकतर ती फारच 'क्यूट' होती व नुसतीच क्यूट नसून तेव्हाहीच 'चंट'ही होती. लहानपणी ती थोडीशी स्थूलच (Chubby) होती पण जसेच तिने तारुण्यात पदार्पण केले तेंव्हा 'सुरवंटाचे फुलपाखरात रुपांतर' होणे म्हणजे काय ते मला विभाला पाहून कळले. मलाही ती पहिलेपासून आवडायची म्हणजे फक्त आवडायची पण 'त्या' दृष्टीने नाही. (कारण ती बहिण होती व शेवटी कितीही म्हटले तरी संस्कारही आडवे येतातच ना!! उदा- मित्राची बहिण कितीही 'माल' असली तरी मित्राची बहिण ती आपली बहिण अश्या विचारसरणीत वाढलेलो आपण... असो.) मला माहित नाही पण बहुदा तिलाही मी आवडत असावा कारण आजवर तिने मला कधीही 'चंदूदादा' म्हटलेले नाही. (ती सुरुवातीपासून मला फक्त 'चंदू'च म्हणायची.) पण लहानपणी जरी विभा स्थूल असली तरी जसच तिने तारुण्यात पाउल ठेवले तसेच तिने स्वतःला कसोशीने 'फिट' ठेवले व तिच्या सौंदर्यावर तिच्या ३६-२४-३६ च्या 'फिगर'ने - "विभा अगदी 'कडक माल' दिसतेय..." हे भाऊ असूनही मला मान्य करावे लागले. माझे स्वतःचे 'Arranged Marriage' झाले व दोनच महिन्यांच्या अंतराने विभाचेही 'Arranged Marriage'च झाले.

पण 'लग्न' विभाला प्रचंड मानवले होते कारण लग्नानंतर पहिल्यांदा ती 'मंगळागौरी'ला माहेरी आली असतांना मी थोडावेळ तिच्याकडे वेड्यासारखा टक लाऊन पहातच राहिलो. (बरे झाले की चारचौघात विभाकडे 'आ वासून' पाहिलेले कोणाच्या लक्षात आले नाही कारण तिच्या सडपातळ शरीरावर तिच्या 'कचकचीत' उरोजांचे उभार अगदी जीवघेणे दिसत होते व तिचे भरदार नितंब माझ्या हृदयाचे ठोके चुकवत होते. विभा आपल्या नवऱ्याला किती 'प्रेमाने उचकत उचकत घेत' असेल या कल्पनेनेच माझा 'बाबुराव' उसळ्या मारू लागला व त्या रात्री मी प्राजक्ता (माझी बायको) बरोबर संभोग करतांना आयुष्यात पहिल्यांदा 'मी स्वतः विभाबरोबरच संभोग करतोय' ह्या कल्पनेने इतका रोमांचित झालो व प्राजक्ताला इतके कडकडून झवले की प्राजक्ताही खुश झाली.)

तिच्या नवऱ्याचे (श्रीरामचे) व माझे लौकरच छानपैकी 'ट्युनिंग' जमले कारण तो होताच दिलदार व बिनधास्त!! व त्यातही

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

आमच्या दोघांमध्ये 'समान' एलिमेंट म्हणजे 'राम' कारण तो श्रीराम व मी रामचंद्र... आम्ही दोघांनीही पहिले एकमेकांना 'रामचंद्रराव' व 'श्रीरामपंत' अश्या हाका मारल्या पण दोनच दिवसात आम्ही 'राम' व 'चंदू' वर आलो.

विभा लग्नानंतर इंदोरला गेली व माझ्या नोकरीमुळे यथावकाश मी हैद्राबादला स्थायिक झालो. तरीही आमच्या भेटीगाठी बऱ्यापैकी नियमितपणे होत होत्या कारण कोणत्या ना कोणत्या नातेवाईकाच्या लग्न, मुंज वा इतर समारंभात आम्ही दरवर्षी एकदोनदा तरी भेटत असू. श्रीराम व मी आतातर 'जिजा-साला' ह्या नात्यापेक्षा 'मित्र'च झालो होतो. श्रीरामचा स्वतःचा व्यवसाय होता व तो आयुष्यात लौकरच 'सेटल' झाला होता... 'बंगला व गाडी (व बायकोही)' ह्या गोष्टी तो छानपणे 'मेंटेन' करत होता.

असेच एका उन्हाळ्यात हैद्राबादला विभा व राम माझ्याघरी आले असता मला -

"चंदू आता तू एखादी गाडी का नाही घेत रे..." असे राम म्हणाला. त्यावर

"अरे बाबा मी काही तुझ्यासारखा श्रीमंत नाही... माझी Flat चा E.M.I. भरतांनाच 'फाटते' तर गाडी कशी 'मेंटेन' करू? पेट्रोल तर एखादेवेळीस मी afford करीन पण गाडीचा हप्त्या?" त्यावर तो काही बोलला नाही.

पण त्यानंतर महिन्याभरातच त्याचा फोन आला.

"चंदू... जर तू 'माईड' करणार असशील तर एक गोष्ट मी तुला 'सजेस्ट' करू ?"

"बाय ऑल मीन्स... No formalities."

"चंदू मी माझी गाडी बदलतो आहे. मारुती 'स्विफ्ट'च्या ऐवजी मी 'टोयोटा कोरोला अल्टीज' घेतो आहे पण माझ्या 'स्विफ्ट'ला हवातसा 'रिसेल' येत नाहीये व दोन गाड्या ठेवायची एकतर माझ्याकडे जागा नाही व दोन गाड्यांची मला गरजही नाही. तरी माझी 'स्विफ्ट' मी तुला देतोय..."

"अरे पण..." या अनपेक्षित बाउन्सरने मी जरासा गडबडलोच

"हे कसे शक्य आहे ?"

"त्यात काय रे ?" तो सहजपणे म्हणाला

"तुला काही प्रॉब्लेम आहे का ?"

प्रॉब्लेम तर फक्त एकाच होता व तो म्हणजे किंमत... पण त्याने माझ्या मनातले ओळखून घेतले व

"हे बघ चंदू, तू म्हणाला होतास ना की तू पेट्रोल afford करू शकतोस आणि आता राहिली गाडीच्या किंमतीची गोष्ट तर तू जी म्हणशील ती किंमत मला मान्य आहे..."

"अरे राम, असा घाईघाईत निर्णय घेऊ नकोस... जर मी फक्त एक हजार रुपये म्हटले तर?" मी त्याची मस्करी करित म्हणालो.

"मान्य..." तो ताबडतोब म्हणाला "चंदू... तुझ्याकरता तर मला 'फक्त शंभरही मान्य' आहेत रे..."

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

"सो नाईस ऑफ यू राम पण..." मी वाक्य अर्धवट सोडले त्यावर

"अरे चंदू, ती गाडी तू ठेवावी अशी माझीच काय तर विभाचीही इच्छा आहे... व तीही माझ्यापेक्षाही जास्त" त्याने असे म्हणताच माझे बोलणेच खुंटले.

तो पुढे बोलू लागला - "या शनिवारी माझी गाडी येतेय तरी तू इंदोरला ये व 'स्विफ्ट' घेऊन जा... डन ? "

"विचार करून सांगतो..." मी म्हणालो.

श्रीरामच्या 'प्रपोजल'वर घरी आमचे बरेच 'डिस्कशन' झाले व सर्वानुमते मी 'स्विफ्ट' घ्यायचे ठरले.

"हे बघा..." प्राजक्ता म्हणाली "तुम्ही इंदोरला 'True Value' मधून तिची किंमत 'चेक' करून घ्या व आपल्याला शक्य असेल तसे आपण बिनव्याजी त्यांचे पैसे परत करू... हे जर का त्यांना मान्य असेल तरच आपण ही गाडी घ्यावी असे मला वाटतंय..."

ती माझ्या मनातलेच बोलल्याने मी उत्साहाने रामला तसे फोनवर म्हणताच -

"मान्य!! तू ताबडतोब तुझे इंदोरचे तिकीट बुक कर..." असे म्हणून त्याने फोन ठेवला.

त्याप्रमाणे मी इंदोरला पोहचलो व गाडी घेऊन परत येणार तर रामने मला त्याचा ड्रायव्हर 'ऑफर' केला व विभानेही 'मी १५ दिवसांसाठी चंदूबरोबर हैद्राबादला जाऊन येते... फॉर ए चेंज." असे जाहीर करताच मलाही आश्चर्यमिश्रित आनंद झाला.

"ड्रायव्हरला सांभाळून घे रे चंदू..." रामने असे म्हणताच मला काहीही अर्थबोध झाला नाही. मी त्याच्याकडे प्रश्नार्थक पाहताच "अरे तो आमच्या गावाकडच्या गड्याचा मुलगा आहे. तो अशिक्षित आदिवासी असल्यामुळे त्याला तुझे म्हणणे समजेलच असे नाही. त्याला फक्त एकाच काम येते ते म्हणजे गाडी चालवणे... बाकी टोटल 'बोंब'च आहे."

त्यावर "मी बरोबर आहे ना..." विभा म्हणाली "मी tackle करीन त्याला..."

त्याक्षणी माझ्या मनात सर्वप्रथम 'सागर'च्या कथेतील वेगवेगळ्या 'आयडिया'प्रमाणे विभाला 'जमवावे' असा विचार आला पण ते शक्य नव्हते कारण आज आमच्या दोघांचीही वयं चाळीशीच्या आजूबाजूला होती. 'रिस्क'ही प्रचंड होती व जर प्रयत्न फसला तर मी 'बाराच्या भावात' गेलो हे पक्के होते.पण तरीही 'चान्स' घेण्यालायक परिस्थिती नक्कीच होती... मी 'रिस्क' घ्यायचे ठरवले पण तीही मोजूनमापून!! त्याकरता मला माझी पूर्ण हुशारी परिस्थितीनुरूप वापरावी लागणार होती.

त्या विचाराने मला रात्रभर झोप आली नाही.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी आम्ही निघालो तेंव्हा विभा तयार होऊन बाहेर येताच मी तिच्याकडे पाहताच राहिलो कारण तिने निळी 'जीन्स' व त्यावर तलम असा पांढराशुभ्र 'लूज टी-शर्ट' घातला होता. बारकाईने पाहिले असता त्यातून तिच्या 'ब्रा'चे दर्शन

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

होत होते. या 'ड्रेस'मध्ये ती कमीतकमी दहा वर्षांनी लहान दिसत होती.

आम्ही दोघांही मागे बसलो व ड्रायव्हरने गाडी सुरु करून भोपाळच्या दिशेने घेतली.

मी तिच्याकडे पाहत असलेले तिच्या लक्षात आले.

"काय पाहतोस रे चंदू ?" तिने मान तिरकी करून विचारले.

"या ड्रेसमध्ये तुला पहिल्यांदाच पाहत आहे... छान दिसतोय तुझ्यावर हा ड्रेस!! व त्यात तू बरीच 'यंग'ही दिसतेस विभा." मी कौतुकाने म्हणालो.

त्यावर ती काहीच बोलली नाही पण माझ्या 'कॉम्प्लीमेंट'ने ती खुशीत आल्याचे तिचा चेहराच सांगत होता.

"संतूरची Ad तू 'सैफ', 'माधवन' किंवा 'कुंबळे'बरोबर कर..." मी तिला 'मस्का' लावत म्हणालो "त्यात तुझ्या दोन्ही मुलांना 'मम्मी' म्हणतांना दाखवूया... कारण तुझ्याइतकी 'पर्फेक्ट मॉडेल' या Ad साठी दुसरी कोणीच नाही."

"हे मात्र जरा जास्तीच झालं चंदू..." ती खोऱ्याखोऱ्या तक्रारीच्या सुरात म्हणाली पण तिच्या आवाजातील खुशी तिला लपवता येत नव्हती... 'विदिन द लिमिटेड' राहून तिला खुश करायचा पहिला राउंड मी जिंकला होता.

आम्ही थोडावेळ अश्याच अवांतर गप्पा करत भोपाळ गाठले व तिथे हलकाच 'लंच' केला. आवांतर गप्पांमध्ये 'आताची पिढी किती 'फ्री' आहे, 'इंटरनेट'मुळे किती जास्त 'एक्स्पोजर' झालंय व आज 'सेक्स' किती Casual झालाय पण आपण आपल्या 'त्या' वयात कसे 'इनोसंट' होतो पण आजच्या पिढीच्या मतानुसार आपण कसे 'भोट' आहोत...' या विषयावर मुद्दाम गप्पा केल्या. ती माझ्या बऱ्याचश्या मतांशी सहमत होती. एक गोष्ट माझ्या ताबडतोब लक्षात आली व ती म्हणजे - मला ड्रायव्हरची काळजी करायचे कारण नव्हते. त्याला मोडक्यातोडक्या हिंदीशिवाय काहीच समजत नव्हते ही माझ्या जमेची बाजू होती.

भोपाळ क्रॉस होताच मी पुढची 'स्टेप' घ्यायचे ठरवले.

"चल विभा, 'टाईमपास' म्हणून असाच एखादा 'गेम' खेळूया..." मी म्हणालो.

"गाण्याच्या भेंड्या खेळायच्या का ?" तिने असे म्हणताच माझ्या पोटात गोळाच आला पण "मला जास्ती गाणे येत नाहीत रे..." असे तिने म्हणताच "मलाही तितकीशी आवड नाही पण आपण 'व्हाॅट ईफ?' (उर्फ जर का 'असे झाले' तर...) खेळायचे का ?" मी विभाला विचारले.

"हे काय असते?" असे तिने विचारताच मी तिला थोडक्यात गेम समजावला व तिला तो समजताच "बरं मी पहिला प्रश्न तुला विचारते..." असे म्हणून तिने मला प्रश्न विचारला.

"चंदू, जर का तू एका बेटावर एकटाच आहेस व तुझ्याकडे फक्त एक फोन करण्याइतकीच सेलपॉवर आहे तर तू कोणाला फोन करशील ?"

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

"कोस्ट-गार्डला..." मी उत्तरलो पण तिच्या 'बेटावर'च्या कल्पनेने त्याचवेळी माझ्या डोक्यात एक युक्ती चमकली.

"विभा, जर तू, मी व एक अनोळखी स्त्री एका बेटावर अडकून पडलो आहोत व तिथे जो अन्नसाठा आहे तो फक्त दोनच लोकांसाठी पुरेसा आहे. तिथे फिरताफिरता तुला जर एक पिस्तुल मिळाले व तुला लक्षात आले कि त्यात फक्त एकच गोळी आहे ..." मी मुद्दाम पाँज घेत तिच्याकडे पाहिले. ती मनःपूर्वक माझे बोलणे ऐकत होती. "तुला लक्षात आले कि जर दोन लोकांनाच जगण्याची परिस्थिती असल्याने तुला 'एकाला' मारावे लागेल... तर तू कोणाला मारशील ?"

"त्या स्त्रीला..." ती एका क्षणात म्हणाली.

"आणि जर ते पिस्तुल माझ्या हातात असले तर ?" मी विचारताच

"हेही सोपंय रे... मी तुझी बहिण असल्यामुळे तूही 'त्याच' स्त्रीलाच मारशील ना!!" तिने आपले टपोरे डोळे माझ्यावर रोखून म्हणताच... मी तिच्याकडे पाहून मंद हसलो.

"इतकी घाई नको विभा..." मी म्हणालो "तुझ्यासाठी जरी उत्तर सोपं असलं तरी मला मात्र नक्कीच विचार करावा लागेल... कारण बेटावर त्यावेळी फक्त 'तू व मीच' उरू पण दुसरी एक गोष्ट लक्षात घे की..." असे म्हणून मी पुन्हा एकदा मुद्दाम पाँज घेतला.

"कोणती?" तिने कुतूहलाने विचारले.

"कुठलाही 'पुरुष' फक्त 'अन्नावर' जगू शकतो का?" मी गूढपणे म्हणालो.

"म्हणजे?" ती क्षणभर चमकलीच व मी 'जे' बोललो त्यावर गंभीरपणे विचार करू लागली.

"विचार कर..." मी साळसूदपणे म्हणताच ती आपले टपोरे डोळे अजून मोठाले करून माझ्याकडे पाहत राहिली.

"तुझं म्हणणं थोडंथोडं माझ्या लक्षात येतंय पण पूर्णपणे नाही..." तिने असे म्हणताच तिच्या लक्षात यावे म्हणून मी क्षणभरही वेळ न घालवताच "जर मी तुला मारले तर मला 'अन्न' व 'संभोग' दोन्ही मिळेल..."

मी असे म्हणताच ती चमकलीच!!

"पण मी तर तुझी बहिण आहे रे..." ती कशीबशी ओढलेल्या आवाजात म्हणाली... ती 'या' गेममध्ये पूर्णपणे Involve झाली होती.

"मान्य... पण 'पुरुषाच्या गरजाही' तितक्याच 'सत्य' आहेत ना!!" मी म्हणालो.

"याचा अर्थ... मला जर 'जगायचं' असेल तर तुझ्याबरोबर 'रत' व्हावे लागेल ?" ती माझ्या डोळ्यात पाहत म्हणाली.

"मला काहीच हरकत नाही..." मी स्पष्टपणे म्हणालो "कारण जर का 'तसे' होणार असेल तर त्या 'स्त्री'ला मी आनंदाने गोळी घालीन... पण तू मला एक गोष्ट सांग की 'गरज' काय फक्त 'पुरुषाचीच' असते का? 'स्त्री'ची नसते?" मी विचारले.

"माहित नाही..." ती विचार करत म्हणाली "मी 'असा' विचार केला नाही... कमीतकमी तुझ्याबाबतीत तरी..."

"का नाही?" मी हिम्मत करून आगाऊपणे विचारले "मी काय Handsome नाहीये?"

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

"नक्कीच आहेस रे..." ती ताबडतोब म्हणाली "पण 'तुझा-ध्यायचा' म्हणजे...मी खरच विचार केला नाही रे..." तिने असे प्रामाणिकपणे म्हणताच मी प्रचंड खुश झालो कारण तिने मगाशी म्हटल्याप्रमाणे 'तुझ्याबरोबर सेक्स करायचा किंवा तुझ्याबरोबर रत व्हायचे म्हणजे...' असे न म्हणता 'तुझा (लंड / बाबुराव / लवडा) ध्यायचा' असे स्पष्ट म्हटले होते.

माझ्या प्रयत्नांना यश येण्याची चिन्हं दिसू लागली.

"हे बघ विभा, तू अतिशय सुंदर आहेस व आजवर तू तुझ्या सौंदर्याची खूप छान निगा राखली आहेस. मलाही तू आवडतेस व मला तरी 'त्यात' काही चूक वाटत नाही..." मी तिच्या मनाचा अंदाज घेत म्हणालो.

"पण चंदू, हे 'इंसेस्ट' आहे व 'इंसेस्ट' म्हणजे..." तिच्या आवाजात कंप होता... याचा अर्थ तिची 'हरकत' नव्हती पण तिचे 'संस्कार' आडवे येत आहेत हे माझ्या लक्षात आले होते.

"खरंय तू म्हणतेस ते..." ती बिचकू नये म्हणून तिला दिलासा देत मी म्हणालो "पण एकतर 'आपल्या दोघांत' आजवर कधी 'जर मामाची मुलगी तर लग्नाला चालते तर मावशीची का नाही ?' हा प्रश्नच उपस्थित झाला नाही व तमिळ लोकांमध्ये तर मुलीवर पहिला 'हक्क' तिच्या 'मामा'चा असतो इतकेच काय या जगातील पहिल्या दोन व्यक्ती (म्हणजे Adam & Eve.) तसे पहिले असता एकमेकांचे 'भाऊ-बहिण'च झालेत... खरंय कि नाही ?" मी असे म्हणताच ती निरुत्तर झाली.

मीही एक सेकंद थांबून माझे म्हणणे पुढे रेटले.

"हे बघ विभा... आजवर आपण कधी 'यावर असे' बोललो नाही कारण तसा प्रसंगच आला नाही... पण 'खेलखेलमें' का होईना हा विषय निघाला म्हणूनच म्हणतोय..." मी तिच्या डोळ्यात खोलवर पाहून म्हटले "आजच्या जगात व आजच्या युगात 'इट्स नॉट अ बिग डील एट ऑल' कारण सरतेशेवटी 'सेक्स इस सेक्स' व तू म्हटल्याप्रमाणे मलाही 'तुझी - ध्यायला' आनंदच वाटेल..." असे म्हणून मी तिच्या हातांवर माझे हात ठेवले.

(च्यायला, या ड्रायव्हरला का बरोबर घेतले ?)

"बेटावरच... जर आपण बेटावर असू तरच... खरंय ना ?" ती चतुरपणे म्हणाली.

"होय..." मी म्हणालो व गप्प बसलो.(बोंबला!! आता मी 'कमीट' तर झालो पण तिने मात्र 'रिव्हर्स गियर' लावला होता.)

"पण क्षणभर आपण जर का हा 'गेम' बाजूला ठेवला व मला जर 'तशी परिस्थिती' दृष्टीस पडली तर मी 'तुला नक्कीच 'करीन'... कारण आपल्या 'कझिन'चे इमान डोलवण्याइतकी तू सुंदर नक्कीच आहेस..." तिच्या सौंदर्याची तारीफ करत मी एक पुढची 'सेफ स्टेप' घेतली... कारण जर का हा खेळ आता 'बेटावरच' थांबला तर आयुष्यात यापुढे कधीच चान्स नव्हता.

खेलखेलमें

लेखक-रामचंद्र

"Thanks for your compliment" ती मुद्दाम इंग्रजीचा आधार घेत म्हणाली "पण मी मात्र अजूनही 'शुअर' नाही रे..."

ठीक आहे... इथपर्यंतची 'प्रोग्रेस'ही काही वाईट नव्हती कारण तिने जरी माझ्यात रुची दाखवली नसली तरी तिने 'नाही' म्हटले नव्हते.

'बैतुल'नंतरच्या रस्त्यात आम्ही दोघांही एकमेकांशी एकही शब्द बोललो नाही... कारण जसा मी विचारमग्न होतो तशी तीही तर होतीच ना!!

नागपूर जवळ येताच "आपण एखाद्या हॉटेलला जाऊया का ? तुलाही 'फ्रेश' व्हायचे असेल ना ?" असे मी विभाला विचारताच "आज आपण इथेच थांबूया चंद्र, मी थकलेय. उद्या सकाळी हैद्राबादला जाऊया" असे तिने म्हणताच मी ड्रायव्हरला गाडी 'तुली इम्पिरियल' या नव्याकोऱ्या हॉटेलला घ्यायला लावली.
